

har sat den Pris, jeg her foreslaar, saa lav, som jeg anser det for muligt, og efter mit Syn paa Sagen kan og bør denne Pris ikke sættes lavere, og hvis nogen siger, at den maaske burde være højere, vil jeg ikke benægte, at det kan være rigtigt, selv om jeg med dette Udtryk „noget højere“ selvfølgelig ikke mener, at det kan dreje sig om ret store Beløb.

Til Begrundelse af, at Prisen i hvert Fald ikke bør sættes lavere, skal jeg anføre følgende. For det første, at naar man vil yde en vederlagsfri Ombytningspris, maa man selvfølgelig yde en saadan Pris, at den Mand, som tvinges til at levere sin Hjemmeavl af Brødkorn, faar de Omkostninger, der er forbundne med denne Ombytning, dækket. Hver Gang dette Spørgsmaal har været drøftet i dette høje Ting, har dette fra alle Sider været erkendt. Men disse Ombytningsomkostninger til Jernbanefragt, Kørsel m. m. er steget meget stærkt. Dette er et Forhold, man maa tage med i Betragtning.

Dernæst er der et andet Forhold, som man maaske ikke overalt har været opmærksom paa under de Diskussioner, der har været førte om, hvor den rette Erstatningspris skulde ligge, nemlig det, at den Majs, der i indeværende Høstaar er solgt og i Øjeblikket sælges til en Pris af 36—37 Kr. pr. 100 kg, er af en meget daarlig Kvalitet, langt ringere end den Majs, som vi havde før Krigen. Den stammer fra de store Lagre, der har ligget Krigsaarene igennem, saaledes at den i mange Tilfælde kun er Skaller. Det Forhold med Hensyn til Foderværdien, som vi kender fra før Krigen, eksisterer derfor ikke. Denne Majsens daarlige Kvalitet i Forhold til Prisen, 36—37 Kr. pr. 100 kg, medfører, at man bør sætte Prisen for Brødkornet, der har sin fulde Foderværdi, i Forhold dertil og altsaa sætte den saa meget højere. At Majsens Kvalitet er daarlig, beviser den Omstændighed, at Byg og Havre i det lukkede Marked og udelukkende med Foderavl for Øje af Landmændene for Øjeblikket sælges for 42 Kr. og købes af de jydsk Landmænd for 44 Kr. til Trods for, at disse kan købe lige saa meget Majs, de vil, til 36—37 Kr. Dette beviser, at disse Landmænd — jeg tror ikke, jeg har Uret heri — takserer Bygget til at have en

Foderværdi, der er saa meget højere end den daarlige Majs, der netop for Tiden kommer til Danmark.

Og dertil kommer et Forhold, man ikke maa lade ude af Betragtning, nemlig Oliekageprisen. Man tænker i Regelen, naar man taler om Ombytning, paa Majsen, men fuldt saa meget er det Oliekagerne, man skal tænke paa. Før Krigen indførte vi her i Landet med et rundt Tal ca. 400 000 Tons Majs og med et lige saa rundt Tal ca. 600 000 Tons Oliekager. Dette Forhold er i Øjeblikket, da Svinebestanden er stærkere reduceret end Kvægbestanden, da Flæskeproduktionen er stærkere formindsket end Smørproduktionen, ændret i den Retning, at Oliekageforbruget er forholdsvis endnu større end Majsfbruget. Altsaa det store Flertal af Landmænd har i endnu højere Grad Brug for at kunne sælge Korn og ligesom før Krigen købe Oliekager ind til omtrent samme Pris. Og hvis vi regner, at Oliekager, hvis Værdi forholder sig til Korn som 8 til 7, kan leveres til en Pris af 50 Øre — hvorvidt det holder Stik for Fremtiden, ved ingen —, vil det netop svare til en Kornpris af 43—44 Øre eller maaske endda lidt mere.

Dertil kommer saa det, at hvis vi skal undgaa Ligning — og jeg tænker, ærede Medlemmer vil være enige om, at vi bør søge at undgaa dette kostbare, besværlige og drilagtige Apparat, som en Kornligning er —, gaar det ikke an, at Brødkornsprisen indeholder noget som helst af Straffepræget, saa bør det være saaledes, at den, der avler Brødkorn, faar mindst lige saa meget derfor som den, der avler Vaarsæd; ellers kommer vi til, at vi af Retfærdighedshensyn maa have en Ligning indført. Og endelig vilde der være Grund til, hvis det var finansielt overkommeligt, at give en Overpris for Brødkorn for dermed at anspore til at avle Rug og Hvede, fordi dette i Virkeligheden vilde være en nationaløkonomisk Gevinst for Landet. Saa længe der i Landene rundt omkring os paa Grund af den store Nødtilstand er en saa stor Overpris paa Korn til Menneskeføde, sammenlignet med Korn til Foder, saa længe vil det selvsagt være rigtigt, at der avles saa meget som muligt, og der vil være en økonomisk Fordel for